

FASORI HARANGSZÓ

www.fasor.hu

Újfoljam

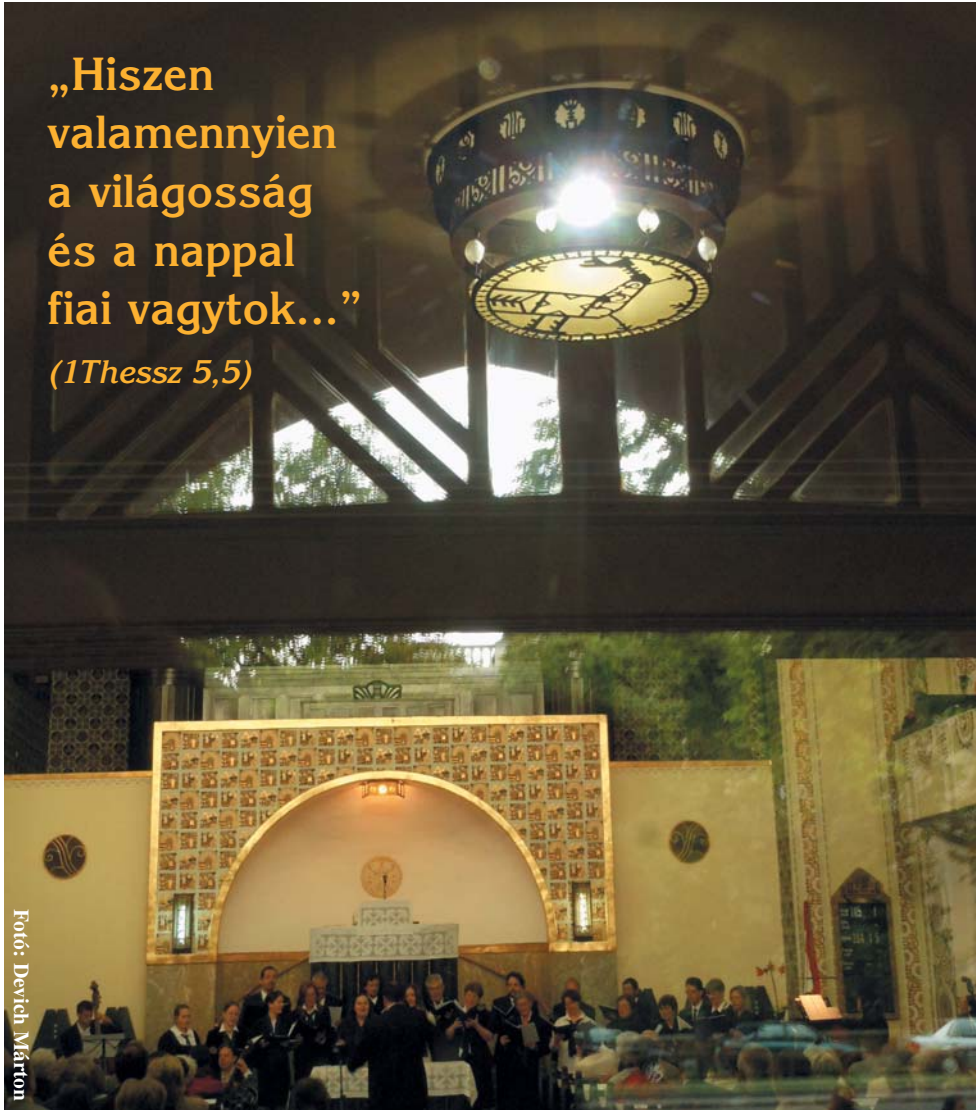
56. szám

A Budapest-Fasori Református Egyházközség Hírmondója

2014. június

„Hiszen
valamennyien
a világosság
és a nappal
fiai vagtok...”

(1Thessz 5,5)

Fotó: Devich Márton

„Nincsen itt maradandó városunk”

...olvashatjuk a Zsidókhoz írott levél 13. részében. Az idézet így folytatódik: „...hanem az eljövendőt keressük”. Ugyanebben a fejezetben olvassuk: „Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.”

Amikor a fasori búcsúzásra gondolok, ezek a bibliai versek erősödnek fel a szívemben. Ha Isten éltet, akkor szeptember 14-én, a búcsúvasárnap igehirdetésében szeretném elmondani, amit ezekből az Igékből megértettem.

Elmondtam már a gyülekezetnek, hogy ez év augusztus 31-én befejezem fasori lelkipásztori szolgálatomat.

Ahogy annak idején, 1993–95 között „megérlelte” Isten a szívünkben, hogy az ébredésben lévő fóti gyülekezetből átvezet az akkor mélyponton lévő Fasorba, az elmúlt év második felében elkezdett „beszélni” velünk arról, hogy lejárt a fasori küldetésem. Nem tudom ezt pontosan elmondani, nem is szükséges, mert ezt a „vezetést” személyesen végzi el a szívünkben.

Kettős érzés kavargó bennem. Egyfelől örülök a változásnak, nem „kiöregedve”, lehangolódva élem meg ezt a helyzetet. Várom a megpihenés idejét 45 évi, nagyrészt nagygyülekezeti szolgálat befogottsága után. Másrészt különös helyzet majdnem 20 év egybeforrása után „csak úgy” elhagyni a gyülekezetet, a testvéreket, akik között, hiszem, hogy mi is úgy forgolódtunk – Istennek hála –,

hogy „készek voltunk odaadni nektek nemcsak az Isten evangéliumát, hanem a saját lelkiünket is, mert annyira megszerettünk titeket.” (1Thessz 2,8). Mérhettelen hálás a szívünk azért a gazdagságért, amellyel Isten a gyülekezet ébredésében, újjáépülésében megajándékozott bennünket. Azért a rendkívüli ajándékért, amellyel gyermekek, ifjak, felnőttek, idősek szeretetével egy-

bekötötte az életünket a nagy Család közösségében! Úgy fogalmazunk imáinkban: *Urunk, minden már ráadás, amit a fóti, majd a fasori gyülekezet ébredésében megérdemelhetlen kegyelemmel adtál nekünk, teljes életet jelentett.*

Egyet tudunk: Isten útmutatását kell követnünk, mert abból fakad áldás. Ezt tettük, amikor jöttünk, és sokan óvtak bennünket a Fasorba jöveteltől. – Ezt szeretnénk tenni feleségemmel most is, amikor elindulunk.

Valójában nem megyünk vissza Fótra, a gyülekezetbe. Hanem a Fóton egykor épített családi házukba, nyugdíjas életformába megyünk. Nyilván kapcsolatban leszünk a fóti gyülekezettel, alkalmilag szolgálók is egyszerűen.

De 20 év alatt nagyot változott ott is az élet. Istennek hála, tovább épült a gyülekezet, de generációváltás történt, sokan már nincsenek ott azok közül, akikkel átéltek a '80-as évek kezdetétől az ébredést.

Elcsendesedésemben azt is megértettem, hogy a megpihenés mellett Urunk az evangé-
lizációs szolgálatokba szólít. Mint tudják a
testvérek, mindig is a szívemen volt ez a fel-
adat, de a gyülekezeti szolgálat mellett egy év-
ben talán ha 4-5 alkalommal tudtam menni
máshova. Most megnyílik a lehetőség – ha
Isten éltet –, hogy akár 10-15 helyre is eljut-
hassak évente.

Arra is rájöttem, hogyan lehet jól beosz-
tani az időt, hogy ne legyen rövid az evangeli-
záció, de ne kelljen sok napot távol töltenem
az otthonomtól. Vasárnap délelőtt kell elkez-
deni, akkor vannak a legtöbben a templom-
ban. Ez a „reklám” helye is, hogy aki kedvet
kap a jövetelre, már az első alkalomtól meg-
tegye. Vasárnap este, majd hétfőn-kedden
este folytatom, összesen négy alkalommal
hirdethetem az Igét, és három napot töltök tá-
vol. Ez az idő arra is alkalmas, hogy a helyi
lelkészházaspárral, családdal beszéljünk,
imádkozzunk, keressük a szolgálat jobb be-
töltésének az útját. Mert ez a másik feladat,
amelyet „kaptam” nyugdíjas időmre, hogy a
fiatalabb lelkipásztorokat erősítsem, tanácsol-
jam abban, amit megtapasztaltam a szolgálati
évtizedek alatt.

Nem is tudják a testvérek, hogy évek óta,
évente kétszer találkoztam itt, a Fásorban
10-15 fiatal lelkipásztorral, akik szívesen jöt-
tek, hogy arról beszéljünk: a gyülekeze-
tükben hogyan érvényesül az Isten országá-
nak építése, emberek hitre jutása, hitben
növekedése és szolgálatba állása. Örömmel
találkoztunk a korábbi VI. évesekkel, vagy a
Felvidékről, a Hajdúságból és más területek-
ről érkező szolgatársakkal. Örültünk, ha va-
lahol már növekedés tapasztalható – több
helyen is –, és megosztottuk gondjainkat és a
szomorúságokat is.

Így vagyok ezzel a búcsúzással. De nem
akarok igazán búcsúzni. Igaz, hogy szeptem-

bertől már nemhogy nem szolgálok itt, de
nem is lakunk Budapesten. Mégis hiszem,
hogy folyamatos imádkozó közösségben le-
szünk egymással, figyeljük a – hisszük, jó –
híreket, a gyülekezet továbbépülését.

A szeptemberi búcsúnapot követő héten
Fóton evangélikációs szolgálatot végzek,
majd az új életformát tanulom, reménységgel
a több mozgást jelentő vidéki élet lehetősé-
geivel.

Ismernek bennünket a testvérek, hogy
együtt hordoztuk az itteni szolgálatot, életfor-
mát feleségemmel. Ő sokat segített a háttér-
ből, közösen imádkoztunk, megbeszéltünk
szinte mindent. Most talán arra is lesz lehetősé-
günk, hogy jóval több időt töltsünk együtt,
hálás szívvel az Úrnak egymásért és minden
áldásáért.

Tavasza már 6-7 evangélikációt rögzítet-
tünk, köztük az erdélyi messziségben, Kézdi-
vásárhelyen egy egész hetet... a többit pedig
megmutatja áldott Urunk, ahogy Neki tetszik.
Hiszem, hogy a hűséges fásori testvérek imád-
ságos segítséggel kísérik életünket, szolgálá-
tainkat.

Nem megyünk olyan messzire, hogy visz-
sza ne találjunk alkalmilag igehallgatóként,
még ige hirdetőként is a Fásorba, ha erre meg-
hívást kapok.

A *Harangszó* pedig alkalmas eszköz lehet
arra, hogy egyszer-egyszer hírt adjak a már
elvégzett, vagy előttem álló evangélikációs
sorozatokról, hogy még elevebb lehessen
az imaháttér szolgálata.

„*Nincsen itt maradandó városunk...*”
ezen a földön sem, de jó nekünk induláskor,
menet közben és búcsúzáskor is tudni és arra
építeni, hogy „*Jézus Krisztus tegnap, ma és
mindörökké ugyanaz.*”

Szeretettel és áldást kérő köszöntéssel
Mindenkinek!

Végh Tamás lelkipásztor

Lelkészutódlás

A lelkészválasztás törvényes rendje, tervezett menetrendje

Végh Tamás lelkipásztor testvérünk, aki 1995 márciusában kezdte meg szolgálatát gyülekezetünkben, 19 áldott esztendő után 2014. június 1-jén nyugalomba vonult, augusztus 31-ig helyettes lelkési szolgálatban lesz közöttünk. Szeptember 14-én, vasárnap végzi majd búcsúszolgálatát, amikor hálaadó együttletben köszönünk el egymástól.

Az ő gyülekezeti lelkési állása június 1-jén megüresedett a nyugdíjazást kimondó határozat jogerőre emelkedésének napjával, Simonfi Sándor esperes úr felhívta presbitériumunkat az állás betöltésére.

Presbitériumunk 2014. június 1-jei határozatában döntött a meghívásról, és megnevezte a meghívandó lelkészt, Pataki András Dávid beosztott lelkész személyében, aki 10 éve kezdte meg szolgálatát közöttünk.

A meghívandóként megnevezett választásra jogosultságának megállapítása után az esperes – a presbitériummal egyetértésben – 15 napon belül kitézi a bemutatkozás, illetve választás napját, melyeket előzőleg két vasárnapon a szószékről és a helyben szokásos módokon ki kell hirdetni.

Az esperes a bemutakozó szolgálatra és a lelkészválasztásra egy lelkési és egy világi tanácsosból álló küldöttséget küld ki. A választói gyűlés határozatképes, ha a választásra jogosultaknak 10%-a (75 fő), de legalább a presbitérium létszámának a kétszerese (48 fő) jelen van.

A jelöltet megválasztottnak kell kijelenteni, ha az érvényes szavazatok többségét elnyerte. A választás eredményét az egyházmegeyi küldöttség a helyszínen a választók gyűlésén kihirdeti.

A választás lefolytatásától számított 15 nap – azaz a fellebbezési határidő letelte után – jelentést tesz az egyházkerület elnökségének.

A választási eljárás akkor ér véget, ha a választás ellen e törvényben meghatározott határidőn belül panaszt nem adtak be, az egyházkerület elnöksége törvényességi kifogást nem emelt.

A megválasztott lelkész az esperes által meghatározott határidőn belül kitézett beiktatással köteles az állást elfoglalni.

Az állását elfoglalt gyülekezeti lelkész abban az egyházközségben, amelyben megválasztották, a beiktatástól számított legalább 3 évig szolgálni köteles.

Mindezek értelmében a bemutakozó szolgálat és választás nagy valószínűséggel 2014. július közepéig lebonyolítható, az esperesi engedély 2014. augusztus elején kiadható, és a beiktatás szeptember elejéig megtörténhet, Isten kegyelméből. Ennek pontos időpontjairól időközben lelkési hivatalunkban, a hirdetésekben, valamint honlapunkon (www.fasor.hu) szerezhetünk majd tudomást. Imádságos szívvel készülünk minderre!

Somogyi Péter elnök-lelkész

„És örült a nép”

1Kronikák 29,9

Az életünk eseményeinek változását nem mindig tudjuk időarányosan megérteni. Velem is így van ez, de fűrksztem Isten tervét naponta, hogy a címben megjelenő örömről, és Istennek körülöttem és velem történő csodáiról le ne maradjak.

Többször megszólított már elnöktársam, Somogyi Péter lelkipásztor, és a kollégium igazgatója Horgos Vilmos is, hogy vállaljam a fasori kollégium műszaki vezetői megbízását. Hosszú ideig kellő indokokkal hátrítottam el a kérést. Az események azonban egyre meggyőzőbben mutatták, hogy bár az érveim igazak, vállalnom kell a felkérést.

A kollégium műszaki vezetője 2013 júniusában felmondott, szeptember 5-én pedig eldölt, hogy az intézmény átveheti az egész Rottenbiller utcai iskolaépületet. Így három telephelyen folytatódhat az oktatás. A kollégium igazgatója úgy ment az önkormányzat döntéshozó testületi gyűlésére, hogy a fenti igehelyet küldte induláskor munkatársainak. Hallatlan erő árad az Igéből. Ezt olvasva megértettem, hogy kezdenek eltörpülni ellenkező érveim. A döntés eredményét ma már tudjuk, az önkormányzat a teljes épületet bérbe adta a kollégiumnak. Az események felgyorsultak. Megértettem, hogy az újabb felkérés már valóban nekem szól.

Közel húsz esztendő's főgondnoki szolgálat után a Fasorban gondnokból gondnok lettem. A gyülekezetépítés közvetlen irányításából egy gyakorlati területre, a jövő gyülekezetének építésére állított Isten. Kezdetben úgy

képztem, hogy a feladat nem túl nagy és bonyolult számomra, s így csak néhány évig kell majd itt dolgoznom. Ma már nem így látom belülről feltérképezve a feladatokat.

De mi is a feladatom? Az épületek üzemeltetése, korszerűsítése, karbantartása, energiagazdaságossági átalakítása, a folyamatosan változó oktatási igények kiszolgálása, a bérleti tárgyalások és szerződések biztosítása a gazdaságos üzemeltetésért. Mindent észrevenni, ami még nem a legjobb vagy legkorszerűbb, és főleg nem elég gazdaságos. Megfelelő komfort mellett az infrastruktúrát mégis a legkisebb költségekkel működtetni. Naponta karbantartani az épületeket sok ezer négyzetméteren, valamint a gépeket, gépkocsikat egy fő, Szász János munkatársam segítségével. Négy udvarrészt takarítani, gondozni. A külső vállalkozók munkáját szervezni, megrendelni, ellenőrizni. A munkákhoz vagy működéshez szükséges beszerzéseket elvégezni. Tervezni és előkészíteni a korszerűsítéseket, pályázatokat nyerni a megvalósításukhoz. Az intézményi és fenntartói megbeszéléseken részt venni, képviselni a műszaki feladatokat, személyzeti kérdéseket.

Az a tapasztalatom, hogy Isten soha nem kapkod és így soha sincs „elhavazva”, ahogy ma mondanánk. Engem is többször lelassított már a túlteljesítesésem miatt. Így ma jobban figyelek rá, mi az Ő tempója az egyes helyzetekben. „Még nem látják a napfényt, bár az ragyog a fellegek mögött.” (Jób 37,21)

Munkatársaimmal és néhány szülő segít-

ségével tudtuk elvégezni az elmúlt fél esztendő teendőit. Az első héten még óvatosan látam a munkához, mert éppen a kórházból érkeztem új feladatomba. Szabó Béla volt akkor és azóta is többször a segítségemre; járdát betonoztunk a második udvaron. Óvodai csoport indítása volt a terv az A épületben. Ehhez a B épületben rendbe kellett hozni az orvosi szobát a harmadik emeleten, majd átköltözni oda. Az óvodai termet az A épület földszintjén teljesen fel kellett újítani és berendezni (villany- és vízszelvényezés, festés-mázolás, lambériázás, parkettacsizolás). Az A épületben cirkulációs melegvíz-ellátást kellett kiépíteni az ebédlőben és a földszinten.

A tervek szerint 2014 szeptemberétől az egész általános iskola a B épületben lesz elhelyezve. Ez nyolc osztályt, szaktermeket, tanárít és az igazgatóságot jelenti. Az átköltözés folyamatosan történik, ahogy alkalmassá tesszük a B épületben a termeket. Ezt az épületet ugyan nemrég felújították, de évekig raktárként és irodaként használta az önkor-

mányzat. 2013 decemberében ezek kiköltöztek. Az épület rezsiköltségei is csak a működés során kezdtek ismertté válni. Ijesztő számlák érkeztek. Első feladatomb mindjárt adódott, korszerűbb és olcsóbb fűtést, áram- és melegvíz-ellátást kell kitalálni. A földszinten alakítottuk ki a gazdasági és igazgatói irodákat és a büfét. Kiderült, hogy növelni kell a fűtési felületeket, hogy alacsonyabb hőfokon fűthessük az épületet. Így hétvégeken a téli időben átszereltük a fűtést. Soknak tartottam a kazánok teljesítményét, így egy kazánt kiiktattam és megszüntettem a központi melegvíz-ellátást, egyedivel helyettesítve. 25 köbméterrel kisebb gázórát kértem, így több mint 1 millió forintot spórolhatunk évente. Az átépítések és az egyszerűsítések meghozták az eredményt, a rezsiköltségeket sikerült a felére csökkenteni. Természetesen 2014 szeptemberétől az épületnek mind az öt szintje üzemelni fog, így majd emelkedni fognak a költségeink, de a bevételek is. Az A épületbe közel 10 éve vezettem be az önálló gázfűtést, mely

Azt mondja a Jóel 3,1-ben az Ige, hogy „Azután kitöltöm majd a lelket minden emberre.” Szinte a legnagyobb ígéret az Isten ígéretei közül ez. Ha a bélpoklosok történetére gondolunk: Jézus ott tíz bélpoklost gyógyított meg. És hány tért közülük vissza? Egy. Ebből látszik, hogy sokszor beérjük azzal – élethelyzetünktől függetlenül, vagy pont amiatt –, hogy azért imádkozunk reggeltől estig, hogy „Uram, adj ennyit!”; azért is, hogy „Elég legyen a rezsire!”, meg azért is, hogy „Gyógyítsál meg!”. És itt meg is áll az imádkozásunk, mikor ez megtörténik. Mert az Isten bármelyiket megadhatja. De valami többről beszél ez a joeli Ige. Arról beszél, hogy van AZUTÁN. És ez azt jelenti számomra, hogy az Istennél ez az „azután” valami újat kezd: a lelket. Aki csak arra képes, hogy elfogadja az Isten szeretetét, az meg fogja kapni esetleg azt, hogy meggyógyul, vagy hogy lesz elég pénze a rezsire. És ezzel be is fejezte az Istennel való kapcsolatot. Én azt éltem meg, hogy itt nem érdemes megállni. Mert utána jön a csemege. Hát nem akarunk a csemegeből is részesedni? Amikor visszatért az az egy a fűből, akkor az következett, hogy az Isten Lelke megszólalt. Nekünk, az új szövetség népének az az ígéretünk, hogy az Isten Lelkén keresztül van kapcsolatunk Vele. Van élő Jézus Krisztusunk. Nem akarunk ide eljutni?
(Részlet Szabó Mihálynak az adventi hitmélyítő alkalmon elhangzott bizonyágtételéből)

akkor fél év alatt megtérülő befektetés volt. Ma már a korszerűsítésén dolgozom. Szeretném, ha mindkét épület méltó színvonalon és gazdaságos berendezésekkel üzemelne. Indultunk egy energetikai pályázaton gazdasági vezetőm segítségével. Mindkét épület nyert a napelemtelepítési pályázaton, a kivitelezés 2014 őszén kezdődhet. Így az épületek áramellátási költsége a jövőben közel lehet a 0-hoz. Közben a B épületben elkészültek már a gazdasági és igazgatói irodák a Pócsik és Tatár cégek remek kivitelezésében. Most készítjük a könyvtár és csendes szoba termékét dolgozóimmal.

Szintén házilagos kivitelezésben, néhány szülő és magam és végeztük el a B épület teljes festés-mázolás felújítását. Néhány termet lambériáztunk is. A tavaszi szünetben láttunk hozzá a munkákhoz, és már beköltözhető. Már januárban elfogyott a felújításokra szánt költségvetési keret. Így azóta magunk végezzük a munkát a segítőkkel.

A második emeleti szint festés utáni takarítása következik, melyre kérjük a szülők és a gyülekezet segítségét is. Közel tízezer négyzetmétert kellett itt munkába venni. Istennek

adok hálát az Ő jó terveiért, és hogy adott hozzájuk segítő kezeket. Az átköltözésben, mely június 18–21 között lesz, szintén közösen szeretnénk részt venni.

A soron következő feladat a második óvodai csoportszoba és kiszolgáló rész kialakítása az A épületben. Talán érzékelhető az előbbiek alapján, hogy mozgalmasan indult ez az újabb gondnoki ciklus is. Hogyan tovább? Még nem tudom, de van egy derűs bizonyosságom, a Jóel 3,1 alapján: „AZUTÁN kitöltöm lelkemet.”

Sokszor úgy tűnik, hogy a feladat hatalmas, az idő kevés, az erőm kevés, a szívem erőtlen már. De bizonyos vagyok én is Jób barátjával együtt, hogy mi tehetjük nyugodtan az Istentől aktuálisan kapott erőnkkel feladatainkat, mert a csoda Nála már készen van, csak MÉG nem látjuk. Az Ő fényében, a Vele végzett feladatunk ragyogni fog. Ő ragyogja majd be, amikor jónak látja. A gondolatok elején már utaltam rá, hogy belülről folyamatos és hosszú távú feladatnak látom a tennivalóimat, minél több indul el, annál többet indít el.

Dr. Szabó Mihály

A FASORI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG ÖRÖMMEL FOGAD ADOMÁNYOKAT!

A lelkészi hivatalban bárki bármilyen célra befizethet adományokat. Csekken és banki átutalással is lehet fizetni az alábbi célokra és számlaszámokra:

1. Gyülekezet javára: Budapest-Fasori Református Egyházközség
10702019-19818049-52000001

2. Julianna Iskola javára: Szabó Imre Alapítvány
11707024-20304014-00000000

3. Csipkebokor Óvoda javára:
Csipkebokor Református Óvodai Közhasznú Alapítvány
10702019-48081403-51100005

4. Orgonaépítés céljára: Fasori Orgona Alapítvány
11707024-20403144-00000000

Hívogatók

Az elmúlt időszakban főgondnokunk, Devich Márton több levéllel is hívogatta a fasori testvéreket a gyülekezeti imaközösségre, melyet minden hónap második vasárnapján tartunk fél 9-kor kezdődően. E leveleket gyűjtöttük csokorba és adjuk közre.

(január 11.)

Kedves Testvérek!

Olyan jó, hogy vasárnap reggel nem kell 5 órakor vagy 6-kor kelni, nyugodtan aludhatunk akár fél 8-ig is! Isten ad nekünk pihenést, és hálás vagyok, hogy a mai napon, szombaton, ha voltak is mindenféle feladatok, együtt lehetett a család, többet lehettem a gyerekekkel. S talán vasárnap délután is megadja ezt az Úr. S ha holnap reggel felkelek fél 8-kor, nagy ajándékot kaphatok az Istentől! És én is nagy ajándékot adhatok a gyülekezetnek, a Testvéreknek, és Istennek is, mert Isten örül, ha Vele töltöm az időmet, ahogy a Testvérek is örülnek egymásnak. Holnap reggel ajándékosztás: EGYÜTT IMÁDKOZHATUNK! Ilyenkor külön élmény reggel 8-kor nekivágni a városnak gyalog, BKV-val. Tudom, én könnyen beszélek, közel lakom a Fasorhoz.

Nagyon szeretem már ezt a rövid utazási időt is. Végigimádkozom magamban. Alig van ember az utcákon, sejtelmes Budapest, szép arcát mutatja. A reggeli friss, hideg levegő kicsípi az arcomat, de jó belélegezni! Az idei „téli tavaszban” már a madarak is csicseregnek. Ha kőd van, az a szép, ha süt a nap, abban gyönyörködöm.

Jó ez az Istennel töltött személyes időtöltés, amely aztán az imaközösségben csúcsosodhat ki, a hálaadással. Csak a lépteim hallatszanak, és végiggondolhatok olyan sok mindent addig, amíg a Fasorba nem érkezem. Próbáljátok ki! A család majd utánam jön autóval az istentiszteletre, én pedig elcsendesedhetek, tudván, hogy Isten figyel ránk, és hogy az imádság az egyik legbiztosabb pillér, amely megalapozhatja a gyülekezetem jövőjét. Havonta csak egyetlen egyszer! Nagyon sok kérdéssel néz szembe a gyülekezet 2014-ben. Sokszor mondtuk a közheletet: csak együtt sikerülhet. Csatlakoztok? Hatalmas szükség van a közös imádságra. Tudom, ha nem megyek el, hiányozni fogok ebből a pillérből.

Kedves Presbíter Testvérek, mutassuk meg, milyen az imádság ereje, és hogy mi van a szívünkben! Gyertek! Nagyon-nagyon várlak Titeket, ha csak egy ember is erre a levélre mozdul meg, hálás a szívem és örvendezem!

Testvéri köszöntéssel, bízva a reggeli találkozásban, nagy szeretettel,

Devich Márton

(február 4.)

Kedves Testvérek!

Visszaszámlálás!

Ugye már Ti is alig várjátok?

Legutóbb csodálatos élmény volt átélni, ahogy Isten megjelent közöttünk. Közelről érezhettük kegyelmét és szeretetét, megáldotta közösségünket. Olyan jó Veletek és Óvele együtt lenni! Hiszem, hogy meghallgatott bennünket, és ránk „mosolygott”, látva buzgóságunkat! Nem csoda, hogy az alkalom végén könnyes szemmel állhattunk fel, és adhattunk magunkban hálát az együttlétért. Milyen jó így készülni az igehirdésre!

Visszaszámlálás!

Most kedd, 14 óra 10 perc van. Még 114 óra és 20 perc van hátra! Ugye eljöttök? Nagyon kérem! Hiányoztok, ha nem jöttök! Éljétek át Ti is a csodát! Ugye tudjátok, hogy mire is szól a meghívás?

Vasárnap reggel gyülekezeti IMAKÖZÖSSÉG! Adjátok tovább, hirdessétek, hívogassatok! Szükség van mindenkire! Szeretettel,

Devich Márton

(március 5.)

Kedves Fasori Bácsik és Nénik!

Már alig várom a vasárnapot! Miért? Mert ilyenkor hatalmas dicsérethegeket lehet besöpörni, meg piros pontokat. Hogyan? Elárulom! Vagy apát, vagy anyát reggel elküldöm vasárnap a gyülekezeti imaközösségbe!

Nektek is azért írok, hogy menjetek Ti is el, mert akkor a ti gyerekeitek is kaphatnak piros pontokat!

A „trükk” a következő:

Ha anya vagy apa elmegy imaközösségbe, akkor anya vagy apa megkér minket a tesómmal, hogy segítsünk, és nagyon jól viselkedjünk, mert csak az egyikük lesz otthon, amikor készülünk, indulunk a templomba, és hú, de nehéz lesz neki! És megígérik, ha segítünk és jól viselkedünk, szépen önállóan felöltözünk és reggelizünk, akkor dicséretek és piros pontokat kapunk (néha egy-egy állatkerti kirándulást is beígérnek).

Így aztán mi tényleg jól viselkedünk, szépen önállóan felöltözünk és megreggelizünk, és mindenre nagyon figyelünk, még arra is, hogy a velünk maradó szülőnk időben megtalálja az énekeskönyvet. Tulajdonképpen nem nagyon kell megerőltetnünk magunkat, mert máskor is nagyjából ugyanígy viselkedünk, csak nem veszi észre

senki. Tuti buli! Tuti piros pont! Ha otthon vannak a szüleink, abban nincs semmi kihívás. Általában később kelünk fel, és rohanni kell, gyorsan kell készülni a templomba, mindenki kicsit ideges, és vezényszavakat ad ki, öltözz fel!, edd meg a reggelid! stb., apa már általában az ajtóban topog, amikor anya még meg akar fésülni, és mi ugyanígy megesszük a reggelit és felöltözünk, mint amikor csak az egyikük van otthon. Piros pont meg dicséret nélkül.

Szóval, kedves Bácsik és Nénik! Ha jól akartok a gyerekeiteknek, menjetek el imaközösségbe!

Most vasárnap (9-én) reggel fél 9-kor lesz!

Ja, és a legfontosabb, ha apa vagy anya elmegy imaközösségbe, milyen érdekes, valahogy egész nap más a hangulat. Olyan mosolygós, vidám, békés. Vajon miért?

Ha nagy leszek, én is elmegyek imaközösségbe, megnézem már, mi történik ott...

Szeretettel,

(április 3.)

Kedves Fasori Testvérek!

Figyelem! Jön a választások napja!

Éppen ezért arra gondoltam, megosztom veletek, hogy mire érdemes szavazni – mi a legjobb az országnak, a gyülekezetnek, és személy szerint kinek-kinek a családjának és magának is.

Ha jól választotok, akkor esélyt adtok arra, hogy a legjobb helyen meghallgattatnak a problémáitok, gondjaitok, esélyt kaptok rá, hogy boldogabb életet éljete. Érdemes tehát megfontoltan voksolni.

Én a **GYÜLEKEZETI IMAKÖZÖSSÉGRE** szavazok! Szavazz Te is rá!

Ez a legjobb választás! Valódi megoldást kínál minden problémára.

Ti is szavazzatok az imaközösségre!

A szavazás időpontja és helyszíne: következő (jövő hét) vasárnap, azaz április 13., reggel fél 9, Szabó Imre-terem! Ne feledjétek!

Jöjjetek, hogy eredményes legyen a szavazás! Feltétlenül hozzatok magatokkal még egy embert! A gyülekezeti imaközösségnél nincs jobb választás!

Kis győzelem (imaközösség) kis jövő, nagy győzelem (imaközösség) nagy jövő!

Továbbítsátok a kampányfelhívást más fasori levelezőlistára is!

Szeretettel,

Devich Márton

Devich Márton

(április 8.)

Kedves Testvérek!

Biztosan sokan ismeritek *Reményik Sándor* szép és elgondolkodtató versét:

Valaki értem imádkozott

Mikor a bűntől meggyőzörten
A lelkem terheket hordozott,
Egyszer csak könnyebb lett a lelkem,
Valaki értem imádkozott.

Valaki értem imádkozott,
Talán apám, anyám régen?
Talán más is, aki szeret.
Jó barátom vagy testvérem?

Én nem tudom, de áldom Istent,
Ki nékem megváltást hozott,
És azt, aki értem csak
Egyszer is imádkozott.

Ez a vers jutott eszembe a vasárnapi imaközösségre gondolva, és elképzelttem, milyen csodálatos lenne, ha a gyülekezetünkben láncszerűen mindenki egyszerre imádkozna egy másik gyülekezeti tagért! Egyszer csak ötszáz ember lelke lenne könnyebb... De ha nem is ötszázan – ha csak ötvenen-hatvanan lennének vasárnap reggel a gyülekezeti imaközösségben! S ha imádkoznánk együtt a másikért – ha csak egyszer is...

Testvéreim, akik ott leszünk, fogunk értetek imádkozni, de ha Ti is eljöttök, Ti is imádkozhatnátok valakiért! Te kiért fogsz imádkozni? Gyertek minél többen, hogy minél többen tapasztaljuk-tapasztalják meg a lélek felemelkedését! Most vasárnap (13-án) reggel fél 9-kor gyülekezeti imaközösség! Körözzétek ezt a levelet más listákra is! Szeretettel,

Devich Márton

(május 5.)

Kedves Testvérem!

Bizonyára hallottál a nagy magyar református prédikátorról, Szikszai Györgyről, akinek híres munkája, a *Keresztényi tanítások és imádságok a keresztény ember különböző állapotai és szükségéi szerint a velük élni akarók lelki hasznára* című könyve 1786-ban született meg.

Az ő szavaival hívogatlak Benneteket a most vasárnapi gyülekezeti imaközösségre, reggel fél 9-re a Szabó Imre-terembe.

Szikszai György néhány gondolata, olvassátok el:

„Az imádkozás a legelső feladatod, keresztény ember, mert anélkül egyéb feladataidban el nem járhatasz. Azért nincsen egyetlen keresztény feladat sem, amelyre több ok serkentene és kötelezne, mint az imádkozás.”

„Imádkozásra kötelez az Istentől való szoros függésed... Nála nélkül nem élhetsz, segítsége nélkül semmi jót nem cselekedhetsz. Vajon hát nem méltó, nem illő és szükséges-e, hogy imádkozásoddal dicsőítsd, hálaadásoddal magasztald és színtelenül segítségül hívj?”

„Imádkozásra serkent az imádság csodálatos nagy hasznának és hathatós erejének meggondolása.”

„Imádkozásra serkent annak gyönyörűsége. Mert az: Istenhez való közelítés, Istennel való társalkodás és beszélgetés...”

„Imádkozz, hogy jól imádkozhass. Kérd az Istent, hogy Szentlelke által tegyen téged mindinkább alkalmassá ennek a szükséges nagy kötelességnek a gyakorlására, tegye azt neked egyre kedvesebbé és gyönyörűsebbé, és az ahhoz illő szent indulatokat gerjessze és vigye egyre nagyobb tökéletességre benned.”

Kedves Testvérek! Gondoljátok ezeket a sorokat végig! Imádkozom, hogy vasárnap minél többen legyenek együtt! Gyertek! Szeretettel várunk mindenkit! Tegyük meg egymásért, a gyülekezetünkért, az egyházunkért, a nemzetünkért – és elsősorban az Úrért! Szeretettel,

Devich Márton

Postaszolgálat

Benyomások a szolgáloi csendesnap nyomán

Úgy szerettem volna kezdeni ezt az írást, hogy *Önnek új üzenete érkezett.* Mai, elcsépeelt mondat. Nem lesz ez jó ide. Ekkor kaptam ajándékba egy fehér, csendes, nem hivalkodó könyvecskét, a címe: *Üzenet.* Felnyitottam a 4. oldalon, és ezt olvastam: „*Amikor megérteted, add tovább, s amikor eljön az ideje, majd mások is megértik, tovább adják: mert semmi nem történik, amíg meg nem történik. Az üzenet egyszerű. Egy az Isten. Az üzenet Isten-szerű, mert Istenről szól. Az ember, aki egy-ügyű, annak az Istennel van dolga, mert az üzenet Róla beszél... Isten üzen, Ő maga az üzenet.*” (Márkus Dániel).

Miért írok erről? Mert az üzenet kézbesítői mi vagyunk. Mi vagyunk Isten postaszolgálatának alkalmazottai. (*Előre megkövetem magam a tegező formáért!*) Te vagy a postás, kedves fasori testvérem! Te vagy, aki a síró gyermeket ringatod a gyermekmegőrzőben, míg édesanyja távol van. Te vagy, aki egy mosollyal biztatod az ide érkező idegeneket, hogy lépjenek be bátran Isten házába. Te vagy, aki a gyülekezeti alkalmakra hozott édes süteményekbe beleszórod Jézus szeretetét! Te vagy, aki játszol, bábozol, énekelsz a gyermekekkel. Te vagy, aki bekopogsz idegenek ajtaján vagy kórházi ágyak mellé ülsz, hogy Jézusról beszélj. Te vagy, aki raboknak mutatod a szabadság útját. Te vagy, aki a *Kérdezőket* a *Kereszthez* küldöd. Te vagy, aki homokzsákokat cipelsz az ár ellen. Te vagy, aki a gyászolót vigasztalod. Te vagy, aki könyveket ajánlasz a mélyülni vágyóknak. Te vagy, aki hangosítasz, tördelsz, lektorálsz, telefonálsz, épületet vagy plakátot tervezel, áhítatra készülsz, pályázol, javítasz, kirándulást szervezel, jogszabályokat bújssz, imádkozol. Attól tartok,

kevés lenne a hely a felsorolásra. Te vagy a postás, akit Jézus küldött, hogy Neki *szolgálj.* De *miért* is szolgálunk? – hangzott a kérdés Pataki András Dávidtól. Mert Jézus odaadta az életét értünk, adjuk mi is az életünket Őnek. A mi Urunkkal szolgálát közben találkozhatunk, s örömről lesz, ha felismerjük Őt a szolgálásban. Mert Ő velünk van. Elfáradsz időnként a kézbesítés során? Bizony el. Van úgy, hogy nincs kedved vagy nem érzed a hívást? Bizony van. Akkor is indulj el! Tedd meg az első lépést, s az úton – egyik kedves szolgálonk hozzászólása szerint – Jézus „beelőz”, és felkészít a folytatásra.

Hogyan szolgáljunk? – hangzott a másik kérdés. *Jézussal párbeszédben* légy! Isten a feladó, Jézus az üzenet. Jézus a szolgálát Ura. Bizonyosodj meg róla, hogy az Ő elgondolása, szándékai jobbak, mint a tieid. Ő ismeri a címzettet, Ő ismeri az utat. Nem azzal szolgálunk, ami a kezünkben van, hanem amit Isten a kezünkbe helyez. Ő adja a feltételeket és a helyzeteket. Ott szolgálunk, ahol Ő van, s miközben együtt szolgálunk másokkal, Ő ott lesz: „*És íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.*” (Mt 28,20). Nincs elég kenyered, vized vagy halad, hogy mindenkit megvendégelj? Nincs elég tehetséged, időd, lehetőséged, hogy kézbesíts? Túl sok a pásztor nélküli juh és kevés a táplálék? Fordulj Jézushoz! Ahogy a tanítványok is tették. S mit tesz Ő? Veszti a kevéske kenyeret, halat, és felnéz az égre. Kér és kap. Nektünk nem megy ilyen egyszerűen? Pedig az üzenet egyszerű: „*Szolgáljatok az Úrnak örömmel, vigadozva járuljatok színe elé!*” (Zsolt 100,1).

Isten áldjon meg minden szolgálot!

Filep-Pintér Eszter

Akarunk-e, tudunk-e élni az Ő tetszésére?

Gondolatok Az Ő tetszésére c. hitmélyítő igehirdetés-sorozatról

A február végén tartott hitmélyítő igehirdetés-sorozatot sokan hallgattuk, és a szép számú érdeklődők közt biztosan voltak, akik tovább forgatták magukban a hallottakat. Az internetről (fasor.hu) meghallgatható, letölthető a teljes sorozat, de megjelent tömörebb, írásos formában, kis füzet alakjában is.

A Kolossebéliekhez írott levél 1. fejezet 1–23. versek magyarázatában Somogyi Péter lelkipásztor gyakorlati útmutatásokat fogalmazott meg; egyrészt a keresztyén élet mindennapjairól a személyre szólót, másrészt egy működésben lévő gyülekezet életének fontos alapjait mutatta be. Hétfőtől péntekig témák szerint: *Imádság. Megismerés. Életmód. Növekedés. Megerősödés.*

A címben feltett egyik kérdésre: *Akarunk-e...?* – fasori öntudattal talán azonnal felelünk, természetesen az Ő tetszésére akarunk élni. A második kérdésre, hogy *Tudunk-e...?* – valószínűleg bővebben válaszolnánk, fejtegetve a lehetőségeinket, a körülményeket, és leginkább a mi „szent” akarásunk útjában álló nehézségeket. A hitmélyítő sorozat lerántja a leplet a mi „akarásainkról”. Mert alapvetően bűnös emberként mi nem úgy akarunk élni, ahogy Neki tetszik, hanem ahogy nekünk tetszik. Köznapi életünkben ez a jellemző, de még a hitéletünkben is leginkább így van: úgy akarjuk dicsérni, szolgálni Istent, ahogy nekünk tetszik, és nem az Ő tetszésére. Jól szemléltette ezt a magatartást a hétfői napon elhangzott igehirdetés „filmes” példája: Úgy véljük, mi írjuk életünk forgatókönyvét, magunk rendezzük, játsszuk a főszerepet, másoknak osztva a mellékszerepeket, Isten pedig afféle vezető producerként biztosítja hozzá a testi és lelki javakat. Pedig Ő a forgató-

könyv írója, Ő a rendező, Ő a főszereplő, és valóban Ő a vezető producer, Ő minden. Ha ezt elfogadjuk és eszerint élünk, „Isten tervébe simul” az életünk, így „ami történik velünk, az Neki tetsző”.

Kérdést kell feltennem: Hogyan simulhat életem Isten tervébe? Pál leírja a kolossei gyülekezet példáján (21–23. vers). Úgy, ha a múltbeli, lázadó, Istentől távoli bűnös életem bocsánatot, megbékéltetést nyert Krisztusban az Ő halála és feltámadása által. Ha kegyelmét elfogadom, úgy a jelenem már a megtért emberé. Ha megmaradok a hitben, és ez a jövő – reszketve merem kimondani, leírni: részem lehet a „szentség, hibátlanság, feddhetetlenség”. Ilyen hatalmas Istenünk van, ilyen ajándékot tartogat számomra, a Neki tetsző életet, amely végül örök élet?

Pál apostol levelét olvasva és a magyarázatot hallgatva úgy hiszem, nem vagyok egyedül, akin átfutott a gondolat: Milyen az én személyes életutam, mennyit töltöttem el lázadóként, Istentől távol, és mennyit megbékéltetve Krisztus követésében? Koromnál fogva már túlvagyok a hetvenen, mindkettő évtizedekben mérhet. Belém döbben a felismerés: hányan imádkoztak értem és a többiekért, amikor pár évvel a konfirmáció után az ígéretes ifjúsági csoportból elmaradoztam? Hányszor végiggondolhatta áldott emlékü édesanyám, miközben nem fáradt meg az imádságban: lesz-e még az én fiamból Isten gyermeke, mert úgy indult valamikor? És megérhette, elmondhatta a hálaadó imádságot megtérésemért. Ilyen konkrét, kézzelfogható hatása van az imádságnak a gyülekezet, de az egyes emberek életében is. Isten kegyelme hálára kötelez engem, akiért oly sokan

imádkoztak, hogy most már én is imádkozhatok másokért. Részesen lehetek egy imádkozó közösségnek, ahol megtapasztalhattuk: „Imádság nélkül nem megy”, mert ahogy „*az apostol közbenjár a gyülekezetért, nekünk is közben kell járnunk egymásért és önmagunkért is!*”

A hívő ember lélegzetvétele az imádság, tápláléka pedig az Isten Igéje. Egyik nélkül sem létezhetünk. Imádságban „beszélgetünk” Istennel, de ha Neki tetsző életet akarunk élni, jobban meg kell ismernünk Őt és az Ő akaratát. Olvasom, hallgatom az Igét és tapasztalom, mindig tartogat csodákat, a Lélek által olyan mélységeket is feltár számomra, amilyenre korábban nem is gondoltam. Megnyitja lelki szemeimet, meglátom igazi nagyságát, hogy általa és érte van minden. Ő korlátlan Úr, korlátlan akarat, mégis engem, gyarló, porszemembert fel akar emelni kegyelme magasságába.

A Szentlélek kinyilatkoztatja számomra Isten akaratát, arra tanít, nem lehet lezárt az ismeret; nekem, „*nekünk kézbe, észbe, szívbe kell venni a teljes Írást, tanulmányoznunk kell, el kell mélyednünk felette, meg kell ismernünk Urunk gondolatait*”. Állandóan nyitottnak kell lennem, nem záródhatok be a saját hívő gondolataimba, mert „Isten felülírja a mi gondolatainkat”. S bár életem során

Isten nekem is feltár korábban rejtett dolgokat, nem szabad elfelejtenem: „*A titkok az Úréi, a kijelentés a miénk*”.

Az igehirdetés-sorozat harmadik napján az Istennek tetsző élet ismérveinek feltárásában hangsúlyt kapott: nem elméleti kérdés a tetszésére élni, mert az sajátos életmód.

Az életmód a hogyan? kérdést veti fel. Az Istennek tetsző életmód gazdag tartalommal bomlott ki előttem a választott igeszakaszban és a magyarázatokban. Készítetést érzek, hogy kisgyermekkorom aranymondásaihoz hasonlóan felírjam a lényegét: 1. Az Úrhoz méltó 2. Teljes mértékben az Ő tetszésére 3. Gyümölcstermő. És megremegtet a gondolat: nem tudok megfelelni a mérték, a követelmény és produktumok szempontjából! Egy a reménységem: Urunk el akar és el tud vezetni ide minket és örömét találja ebben.

A cikk alcímében gondolatokat ígértem, s így, bár az igehirdetések rendjében haladtam, nem volt célom a hitmélyítő hét teljes anyagát bemutatni. A csütörtöki és pénteki témák a folyamat részeként is előremutatóak, célt tűz ki a hívő ember és a gyülekezet elé: életünk legyen folyamatos előbbre jutás, növekedés. Ha pedig megerősödhetünk a Neki tetsző élet gyakorlatában, dicsekedhetünk azzal, amit elévgezt bennünk.

Dr. Széplaki György

NYÁRI AJÁNDÉKAINK – FELHÍVÁS FOTÓZÁSRA

A *Harangszó* következő száma szeptember végén jelenik meg.

Szeretnénk, ha a címlapon valamelyik nyári gyülekezeti hét eseménye szerepelne. Olyan képet várunk, amely megmutatja azokat az ajándékokat, áldásokat, örömeiket, melyeket Isten készített számunkra a nyári heteken.

Várjuk a testvérek egy-egy fotóját a hivatal@fasor.hu címre szeptember 1-ig.

A legjobb kép az őszi szám címlapjára kerül!

Egy szinte elfeledett szó, a hívő életünkben pedig ritkán tett gyakorlat erősödött fel számunkra április 13-án a virágvasárnapi családnapon: *Hódolni Isten előtt*. Vajon szoktuk-e ezt tenni? Talán imádságainkban a kérés mellett eszünkbe jut a hálaadás, a köszönet, de a hódolat kevésbé. Vagy mennyire fejezzük ki vasárnapi öltözékünkkel, hogy hódolni jövünk az Úrnak az Ő házába? Hogyan hódolnak Neki szavaink, cselekedeteink, családi áhítataink, testtartásunk, lelkiségünk? Azért ismétlem sokszor ezt a szót, hogy szokjuk most is, és váljon életünk részévé! Hódolunk kedvteléseknek, elvárásoknak, szokásoknak, rabságainknak, embereknek, de mennyire vált életünk részévé, hogy az Úrnak hódol-

KI NYER MA? – Gondolatok Ottmár

Gyerekkoromban nagymamámmal gyakran hallgattuk a rádióban a címben idézett komolyzenei vetélkedőt. Jó volt drukkolni a versenyzőnek, aki néhány kérdés megválaszolása után hanglemeszt nyerhetett. Ez a cím jutott eszembe először a darab hallgatása közben, hiszen itt Isten szólítja meg többször is a tőle távol élő embert, s az igazi tét nem egy nyereménytárgy, hanem az, hogy félre tudja-e tenni az ember makacsságát, süket-ségét, berögződéseit és meghallja-e Isten hangját, megéri-e, amit az Úr mond, örök életet „nyerve” ezáltal.

Hogyan jelenik meg ez a küzdelem, az út a zenében? Az Úr asztala egyik oldalán a zongora képviseli az embert. Zenéje gyors, zaklatott, hosszabb-rövidebb kifulladás futamokból, kis frázisok ismételtetéséből áll. Játékoság is van benne. Azt juttatta eszembe, hogy a mi „vérezen komolyan” vett földi dolgaink,

botladozásaink Isten nézőpontjából néha milyen viccesnek, komikusnak hathatnak.

A másik az isteni oldal. A Szentháromságot három hang jeleníti meg: az orgona, mely felettünk szélesen magasodik, szinte körülöleli a templomot, a hegedű hangja légiesen, mozgékonyan tölti be a teret, és a narráció, mely emberi hangon szólal meg.

Ezen az oldalon áll a próféta is, aki énekhangjával Isten szavát mondja el. Az innen érkező zene nyugodtabb, statikusabb, de diszszonánsabb is. Az orgona nagy akkordokkal, a hegedű és a próféta nagy hangközökön át szólal meg kezdetben, majd Isten hívása („Jöjjetek!”) meleg, ünnepélyes akkordokban tisztul ki.

Ez a két zene eleinte köszönőviszonyban sincs egymással. Két külön világ. Az emberi oldalról nézve – töredékes látásunk, hallásunk miatt – Isten szava értelmezhetetlen, ne-

ÁRNAS NAP A FASORBAN

ISTEN ELŐTT

junk, aki egyedül méltó rá? A karácsonyi bölcsek hódoltak Jézus Krisztus előtt, és a virágvasárnapi tömeg pálmaágakkal, dicsőítéssel, ujjongással, a szamarát felajánló ember az adományával.

Ezen a tavaszi családi napon többféle képpen is kifejezte a mi gyülekezetünk is a hódolatát Isten előtt. Reggel gyülekezeti imaközösségben kezdhettük a napot, melyet egy magasztaló imádság olvasásával nyitottunk. Egy testvérünk zeneművet írt az Isten csodájáról és munkáiról, és a zenészek lelkes csapata előadta a délelőtti istentisztelet első részében. Milyen nagy kincs, hogy tálentu- maikkal, idejünkkel, felkészülésünkkel Istent dicsőítették és nekünk is örömet szereztek.

Hódoltak Isten előtt, akik odaszánták a szolgálatukat, erejüket az Úrnak, amikor előkészítették a gyülekezeti teaházat vagy a közös ebédet. Majd a délután első részében közös játékkal, tánccal, énekkel, zenével az udvarra hoztuk a Virágvasárnap hangulatát. A délutáni előadás, beszélgetések tovább bontották a hódolat témáját. Ráday Pálnak, XVIII. században élt államférfinek, II. Rákóczi Ferenc kancellárjának élete, személye, és *Lelki hódolás* című műve segített ebben. Gyakoroljuk mi is ezt a lelkületet a Szentháromság Isten előtt! Imádkozunk a 251-es gyülekezeti énekünk szavaival, mely az ő egyik imádsága, melyben példát ad rá, hogyan hódoljunk Urunk előtt!

Somogyiné Ficsor Krisztina

Dávid virágvasárnapi muzsikájáról

hezen hallgatható és nyugtalanító. Aztán mégis történik valami. Isten türelmes, többszöri hívása után a zongora hangjain keresztül egy önmagát tisztábban látó ember mutatkozik meg. Hol megtörtén, elégikusan, hol pe-

dig széles, nagy érzelmekkel kezd elmondani, elismételgetni azt, amit az isteni oldalról hallott. Persze közben vissza-visszatérnek régi gondolatai, beidegződései.

Merre billen végül? Ez az epilógusból derül ki. Csodálatos módon megérti Isten kezdetektől állandó üzenetét. A zene ezt úgy fejezi ki, hogy a kezdeti diszszonáns hangzás kitisztul, eltűnnek a zavaró hangok: egy-egy, az orgonán leütött akkord elvékonyodik és a hat hangból tisztán marad az a három, melyet még földi füleinkkel „szépnek” be tudunk fogadni. Végül a darab elfogyatkozik: már egyetlen hang szól csupán. Nos, ki nyert ma?

Tézli Péter

PRESBITERI CSENDES NAP

Az április 4-én tartott presbiteri csendesnapon Somogyi Péter elnök-lelkész vezetésével a presbiterek együtt gondolkodtak és tanácskoztak testületük és a gyülekezet fontos kérdésein, a jövőbeli feladatokon.

Fotó: Dévai-Józsa Gábor

GYÜLEKEZETI KIRÁNDULÁS

Fotó: Bevezsák Zoltán

Május 24-én gyülekezeti kiránduláson vettünk részt a budai hegyekben. Túrásztunk a napsütéses erdőben, letelepedtünk a réten, Igét olvastunk, játszottunk, beszélgettünk, együtt voltunk. Aznap nagyon jól éreztük Isten szeretetét – és magunkat is.

JULIANNÁS CSALÁDI NAP

Fotó: Izsák József

Az április 26-án közel 600 fő részvételével megrendezésre került áldott, vidám családi napon 12 bográcsban rotyogott szabad tűzön a Julianna iskola udvarán az „osztállyséfek” készítette ebéd. A nap során ide látogató családok sportprogramokon és vetélkedőkön mérték össze tudásukat, melyeknek zárásaképpen az itt eladott, és a zsűri áldozatos kóstolgatásával kipróbált 126-féle házi sütemény árából befolyt összeg került a nyertesek között szétosztásra. Délután a 8. osztály kosztümös palotástánc-előadással búcsúzott az alma matertől. Már várjuk a jövő évi ismétlést!

KONFIRMÁCIÓ

Fotó: Láng Klára

Június 1-jén hét felnőtt és tizenöt fiatal konfirmációi hitvallás- és fogadalomtételére került sor ünnepi istentisztelet keretében, képünkön a fiatal konfirmandusok láthatók

Tehetségeink támogatása

Fókuszban a Julianna iskola tehetséggondozó alapja

Egyházközségünk presbitériuma két évvel ezelőtt létrehozott egy pénzalapot a tehetséges gyermekek erősítése, bátorítása érdekében, így e tanév végén második alkalommal kapnak támogatást tehetséges juliannás diákok, a református iskolák több száz éves hagyományának megfelelően. Gyülekezetünk lelkésze a Gödöllői Református Líceum példájára figyelt fel, ahol az igazgatótanács tagjai döntöttek úgy, hogy nemcsak szakértelmükkel és szolgálatukkal támogatják az iskolát, hanem ők adják össze a kezdő összeget egy tehetséggondozó alap létrehozásához. A jelenlegi főgondnok örömmel állt az ügy mellé, kidolgozta a szabályzatot, és a presbitérium megszavazta, támogatta a létrehozást.

A Tehetséggondozó Díj nem szociális támogatás. Célja nem az, hogy rászoruló gyerekeket támogassunk, hanem a különféle tehetségek kibontakozásának segítése: legyen az természettudományi ismeretek (matematika, fizika, kémia, biológia stb.), humán tudomány (történelem, irodalom, nyelv stb.) vagy művészi tehetség (képzőművészet, zene, színház, fotó, sport). A díjra pályázni lehet. Az adatlap letölthető az iskola honlapján, (www.fasor.hu/julianna), ahol a részletes szabályzat is elolvasható. A zsűri megvizsgálja a beadott pályázatokat, és egyhangú döntésre jutva kaphatnak a kiválasztott diákok támogatást. A bizottság tagjai: egyházközségünk kollégiumi gondnoka, egyik presbitere, kollégiumunk gazdasági vezetője, két juliannás pedagógus, az igazgatóhelyettes és az intézeti lelkész. A támogatás mértékét a bizottság dönti el szabadon, de minden diáknak el kell számolnia a kapott összeg felhasználásáról a következő tanévben.

Az alap pénze egy elkülönített bankszámlán gyűlik, melyet bárki támogathat. Egyéni- leg is sokan adakoztak eddig, de a Tehetséggondozó Alap karácsonyi koncertjein minden befolyt adomány (perselypénz, CD-k eladása) is ezt a célt szolgálta. Örvendetes, ha gyülekezetünk tagjaink is támogatják az alapon keresztül a juliannás gyerekeket.

Tavaly Juhász Csenge, 4. osztályos öttusázó öttusatáborra, Víg Dezső Bálint, 3. osztályos sakkozó sakkfelszerelésre, Kalló János Mátyás, 7. osztályos zongorista kántorképző tanfolyamra, Lőrincz Betti, 8. osztályos fuvolista zeneiskolai táborra, Gál Natália, 7. osztályos fuvolista zeneiskolai táborra és Devich Gergely, 8. osztályos csellista áldott zenei tehetsége további kibontakoztatására kapott pénzt.

Idén tizenhárman adtak be pályázatot. Ebből heten kaptak támogatást, összesen kétszázharmincezer forint értékben. Az idei díjazottak korosztály szerint a következők: *Devich Noémi 3. b osztály, Ferge Elizabeth, Halász Annamária Fanni, Suki Simeon Bence 6. b osztály, Mácsik Mercedesz, Diószegi Villő 7. osztály, Gall Emma 8. osztály.*

Néhány mondat az idei díjazottaktól:

– Mit szoltatok, mikor megkaptátok a támogatást? Milyen talantomokat fedeztek fel az életetekben? (Mikor ez a cikk készült, sajnos Annamária nem volt az iskolában, ezért ő hiányzik a képről is és a véleményét sem olvassuk.)

• **Noémi:** Nagyon örültem, hogy megkaphattam a díjat, mellyel zongora- és pingpong-fejlesztésemet támogatták. Kottákra, verse nyekre fogjuk felhasználni.

• **Elizabeth:** Köszönöm szépen a támo-

A díjazottak (balról jobbra): Devich Noémi, Mácsik Mercédesz, Diószegi Villő, Gall Emma, Ferge Elizabeth és Suki Simeon Bence

gatást. Egy különleges hangszeren játszom, hárfázom. A húrok cseréjére fogjuk használni a kapott összeget. A legnagyobb eredményem az lehetett, hogy megnyertem a korosztályomban a IV. országos hárfaversenyt.

- **Simeon:** Nagyon örültem a díjnak, mert nem számítottam rá. Én a BVSC-ben focizom, kapus vagyok. Tudom, hogy sokan fociznak az iskolából, és hálás vagyok, hogy most én kaptam támogatást ezen a területen. Focicipőre fogjuk költeni.

- **Villő:** Zongorázom, gitározom, fuvolázom és énekelek. Most röplabda támogatására kaptam a díjat. Nagyon örültem neki, mert az edzőtáborban többet fejlődhetek.

- **Mercédesz:** Köszönöm szépen a díjat. Még nem kaptam ilyen jellegű támogatást. Ritmikus gimnasztikázom. Új dresszet fogunk vásárolni a pénzből, melyet a következő versenyen fel is fogok venni, és az iskolára fogok gondolni. A legnagyobb eredményem most márciusban volt a debreceni világtáborban.

- **Emma:** Nagy örömet okozott, hogy megkaptam ezt a támogatást. Ruhatervező

szeretnék lenni. Rajztanfolyamra, rajzeszközökre fogom felhasználni az összeget.

Befejezésül: eszünkbe jut, hogy mennyire igaza van Jézus Krisztusnak, mikor a Máté evangélium 25-ben ezt mondja: „*Mert úgy van ez, mint amikor egy idegenbe készülő ember hívatta szolgálóit, és átadta nekik a vagyonát. Az egyiknek adott öt talentumot, a másikkal kettőt, a harmadiknak pedig egyet. Kinek-kinek a képessége szerint, és elment idegenbe.*” Tehát minden ember kapott talentumot, ha különböző mértékben is! „*Az, aki az öt talentumot kapta, azonnal elindult, vállalkozásba fogott velük, és nyert másik ötöt. Ugyanígy az is, aki a kettőt kapta, nyert másik kettőt. Aki pedig az egyet kapta... elásta.*” Amikor megjött az Úr, számadást tartott velük, és így szólt azokhoz, akik gyarapították a talentumaikat: „*Jól van, jó és hű szolgálóm, a kevesen hű voltál, sokat bízok rád ezután, menj be Urad ünnepi lakomájára!*” A mi munkánkat, szorgalmunkat is megkérdjezi, számon tartja, megjutalmazza, megáldja Isten!

Somogyiné Ficsor Krisztina

Mi az igazi testvérszeretet?

Az áprilisi közös bibliaórán a testvérszeretetről volt szó. Ez az a fajta szeretet, amit a gyülekezeti testvéreinkkel gyakorolhatunk. „A testvérszeretemben legyetek egymás iránt gyengédek, a tiszteletadásban egymást megelőzők!” – olvassuk a Római levél 12. rész 10. versében. Az Ige kibontásáról hallottunk akkor az igemagyarázatban, majd csoportbeszélgetés következett. Minden csoport azt a feladatot kapta, hogy gyűjtsenek olyan gyakorlati dolgokat, vasárnapi és hétköznapi cselekedeteket, melyekkel kifejezhetjük, hogy szeretjük a testvéreinket. Nagyon hasznos lett ennek a csoportmunkának az eredménye, melyet most itt közkinccsé teszünk. Az áprilisi közös bibliaóra résztvevői így fogalmazták meg, hogyan fejezhetjük ki a vasárnapi istentiszteleten vagy naponta, hétköznapokon a testvérszeretetünket:

• **Istentisztelet előtt/alatt:** Jó, hogy hirdetőlapot kapunk. A presbiterek köszöntenek minket, vendégfogadóként járnak el. Figyelek a másokra azzal, hogy nem kések el a templomból. Az akadálymentesített úton ne ácsorogjak, és hagyjam a kapaszkodót szabadon! Ha lehet, ne a pad szélére üljek, hogy másoknak is legyen hely. Ha valaki később jön, akkor beengedem örömmel a padba. Köszöntöm a mellettem ülő új arcokat. Megelőzőm őket az üdvözlésben. Érdeklődöm irántuk. Érezze, hogy szeretettel fogadjuk! Ha új ember jön, vajon nyitott vagyok-e felé? Van olyan gyülekezet, ahol szokás, hogy odafordulunk a szomszédokhoz és köszönünk, bemutatkozunk pár szóban. Ha valaki elfoglalja a „bérelt” helyemet, ne nézzek rá csúnyán. Ha valaki rosszul hall, engedjük, hogy ő üljön a „jobb” helyen vagy elöl. Vegyük külön empátiával körül vak, gyengén halló testvéreinket! Adjuk oda az énekeskönyvet vagy osszuk meg, ha nincs a mellettünk ülőnek! Köszöntjük a régi ismerősöket! Köszöntésük egymást szent csókkal! Milyen sokat jelent egy kedves mosoly, előzékenység bárki felé! Van, aki kikeresi másoknak az éneket, mert tudja, hogy ezzel segíthet. Ha jól tudom az éneket, akkor hangosan énekeljek, mert ezzel is segítem azokat, akik alig tudják! Milyen jó,

ha olyan ember mellé tudunk ülni, aki ezzel is erősíti a többieket! Ne bánjuk, ha egy idős vagy beteg ember, aki nehezen tud felállni, ülve marad. Ha valakinek egészségügyi problémája lesz, segítsük kimenni. Ha megszólal a mobiltelefon, vagy ha valaki nem áll fel, mikor kellene, vagy más, zavaró körülmény miatt ne nézzünk úgy egymásra, mint ha légy esett volna a levesbe! Figyeljünk nyitott szívvel az Igére és imádkozunk a testvéreinkért, az egész gyülekezetért is a közös imádságnál!

• **Istentisztelet alatt:** Odafordulni a szomszédhoz, esetleg egy igekártyával elbúcsúzni tőle! Odafigyelni rá, hogy legalább havonta egyszer ne csak azokkal beszélgessünk, akikkel mindig szoktunk, hanem másokra is megnyíljon a szemünk! (Persze előfordul, hogy valakit lelkesen köszöntenek új tagként, és kiderül, hogy már 10 éve idejár...) Milyen jó lenne, ha használnánk az *Áldás, békesség!* református köszönésünket, és a választ is: *Istennek dicsőség!* A teaház alkalmával sokszor könnyebb megszólítani egymást! Megkérdezni, ki hogy van...

• **A hétköznapokban:** A kisebb közösségi alkalmakon is új testvérek befogadása, segítése. Meghívni az egyedülállókat vagy szomszédjainkat, családtagjainkat, munkatár-

sainkat a gyülekezetbe. Számon tartani egymást. Akik közel laknak egymáshoz, különösen is figyelhetnek egymásra. Lehet, hogy csak én veszem észre, hogy hol van az a bácsi, aki mindig ott szokott ülni? Felhívni egymást telefonon. Imádkozni egymásért. Segíteni, ha tudok. Az utcán is testvérként örülni egymásnak! Szólni a lelkésznek, ha tudom,

hogy valakinek nehézsége van és beszélgetésre lenne szüksége. Hány gyülekezeti tag van a mobilom névjegyzékében? Gyűlnek-e a fasori testvérek? Örüljek testvérem örömeinek, és álljak mellé szomorúságában! A szeretet bizony kopik, elfáradunk, stresszesek vagyunk. Figyelmességet kell kérjünk, hogy megújuljon a szívünkben!

Hamar eltelt az idő. Ennyit sikerült összegyűjteni. Vajon az olvasó mit tenne még hozzá? Lehet, hogy mindezt jónak tartjuk. Lehet, hogy eszünkbe jut, hogy ezt így kellene csinálni a többi embernek. Majd ha ő így teszi, akkor esetleg én is. Azonban mi van itt az Igében? Mi legyünk a megelőzők, a kezdeményezők! Mi álljunk az élére ezeknek a jó dolgoknak! Mi mutassuk a jó példát először! Hogyan? Nem magunktól, hanem Jézus Krisztus ereje által, aki előbb szeretett, először választott minket, és mikor még halottak voltunk a bűneinkben, Ő jót gondolt felőlünk és jót tett értünk. Ebből az erőből és szeretetből táplálkozhat a mi megelőző testvérszeretetünk. A Szentlélek munkálja bennünk mindezt. Ő adjon további ötleteket is!

A négy csoport ötleteit lejegyezte:

Somogyiné Ficsor Krisztina

A LEGUTÓBBI HARANGSZÓ ÓTA TÖRTÉNT

- **Március 28.:** Templomunkban tartottuk a Béres Ferenc Énekversenyt, melyre a határon túlról is érkeztek gyermekek.
- **Április 4.:** Presbitereink csendesnapot tartottak.
- **Április 6.:** A Julianna iskola családi istentiszteletét tartottuk, melyen szép műsort adott az iskola énekkara és diákjai.
- **Április 6.:** A Debreceni Kollégiumi Kántus szolgált közöttünk Berkesi Sándor és Marczy Ernő vezetésével.
- **Április 11.:** Templomunkban adtunk helyet az Éneklő ifjúság 80. énekversenyének az Erzsébetvárosi Önkormányzat szervezésében.
- **Április 13.:** *Hódolattal elé állni* mottóval virágvasárnapi családi csendesnapot tartottunk.
- **Április 13.:** A németországi Böblingeni Énekegyüttes volt vendégünk zenés áhítatunk keretében.
- **Május 4.:** Zenés áhítatunkon gyülekezeti zenészeink adtak koncertet.
- **Május 17.:** Missziói csendesnapot tartottunk a gyülekezetünkben szolgáló testvérek részvételével.
- **Június 1.:** 15 fiatal és 8 felnőtt testvérünk tett konfirmációi hitvalló fogadalmat.
- **Június 1.:** Simon Dorottya és Fejérvári János adtak hangversenyt zongorán és gordonkán.

**Választási jelszavak a mi országunkban és Jsten országában, avagy
Négyévente választunk - Jsten egyetlen választásra hív**

- ▶ **TISZTA ERŐ** Tényleg csak a tiszta erő erejéből akarok élni a mindennapjaimban? Vagy keveredik hozzá a magam elképzelése, akaratossága, erőszakossága? Vagy csak ha véget ért a magam ereje, akkor áhítozom rá, könyörgök érte? Hogyan lehet ehhez a tiszta erőhöz hozzájutni?
- ▶ **CSAK A ...** Van-e kizárólagosság az Istennel való kapcsolatomban, vagy be-be-szüremkedik más „istenségek” imádata (rám bízott hatalom, a kapcsolataim, erőm, egészségem, tudásom, pénzem stb.)? **TÉNYLEG** csak az Istenben bízom? Keresek-e máshol IS megoldásokat, olyan helyeken, amelyeknek isten- és emberképei nem az Ige szerintiék (keleti filozófiákból származó gyógy módok, babonák, panteista gyógyító kövek, kozmikus energianyeresékek stb.)?
- ▶ **GYŐZZÖN A JOBBIK!** Van-e bennem Istentől származó, Jézus kereszthalála által megszerzett Szentlélek, aki csak azt hajlandó tanácsolni, ami valóban Istentől származik? Kész vagyok-e naponként (vagy akár percenként) igazat adni Neki, akkor is, amikor ésszel, emberi logikával fel nem fogható cselekedetekre készítek? Vágyom-e arra, hogy ez a „jobbik rész” (amely nem az enyém, nem belőlem van) egyre nagyobb területeken vegyen győzelmet, uralmat az életemben?
- ▶ **KORMÁNYVÁLTÁST!** Elégedett vagy elégedetlen vagyok-e az eddigi életemmel, az eddig kormányzó hatalommal, amely oly sokszor csődbe vitte életem egyes területeit? Szeretnék-e, akarok-e „kormányváltást” – olyan uralmat, ahol nem én ülök életem trónján (s uralkodom a magam akarata szerint magamon és a körülöttem lévőkön), hanem ezt a trónt először vagy újra átadom Annak, aki azt valóban megérdemli, a megfeszített názáreti Jézusnak?
- ▶ **RADIKÁLIS VÁLTOZÁST!** Ha a Lélek felismertette velem, hogy valahol nem helyesen cselekszem, kész vagyok-e radikálisan megváltoztatni eddigi cselekedeteimet, szokásaimat, gondolkodásomat? Fordulok-e „Pálként” (ApCsel 9,1–18), vagy mint Agrippa király (ApCsel 26,1–28), elodázom a döntést?

Jtt az idő!

Parti Ferenc

„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne akadályozzátok őket...”

Hit- és erkölcsstanoktatásról tanév után és tanév előtt

Örvendezünk, amikor Isten kinyit egy kaput és bemehetünk rajta. Így gondolunk hálával az általános iskolákban bevezetett hit- és erkölcsstanoktatásra.

Hálával adózunk a mi Urunknak az Ő Lelke vezetéséért, minden megtartott óráért. A gyerekek szívesen járnak, aktívak, érdeklődők, nyitottak az Igére. „*Úgy várom már a következő órát*” – mondja az egyik. „*Vágyakozom egy nyugodt hittanóra után*” – mondja a másik. „*Miért csak heti egy alkalom van erre?*” – kérdezik többen is... Azok pedig, akik „kijárták” az idei tanévet, jövőre folytatni szeretnék, nem iratkoztak át erkölcsstanra.

A következő tanév jó előkészítése a felekezetek képviselőinek, az iskolák illetékeseinek és a gyerekek szülei együttműködési készségén alapul. Mi, katechéták, gyermekmunkások, fontosnak tartjuk ezt, ily módon megszólítottuk a gyülekezet áldozathozatalra is kész tagjait: ajánlják fel segítségüket ebben az előkészítésben. Hisszük, hogy a ránk bízott gyerekek iránti szeretetünk annyit ér, amennyi áldozatot tudunk hozni értük. Nagy ajándék, hogy az Úr Jézus felszabadít bennünket a lélekmentés szolgálatára. Ezért is választottuk vezérelvünknek az ének sorait: „*Egy lélekért se érjen vádja téged, hogy temitattad nem látta meg Őt*”.

Fontos, hogy a szülők felismerjék, mire van szüksége a gyermeknek, és ennek megfelelő helyes döntést hozzanak. Fontos az is, hogy minden iskola segítőkészen munkálkodjon az érdemi jó kapcsolatok kialakításán és megtartásán gyülekezetünkkel. Látásunk szerint ez a tanév még nem teremtette meg a

feltételeket ahhoz, hogy minden az Úr tettszése szerint, szép rendben menjen végbe. Türelemre, megértésre és további segítőkre lesz szükség hozzá.

Isten iránti hálával adjuk hírül, hogy a 2014–15 tanév előkészítése során presbiterek, lelkészek, katechéták, gyermekmunkások és mások egy kicsit már ennek jegyében vettek részt az elsősök beiratásán a „fasori” iskolákban. Az alkalmas idő megtalálásával, bizonyoságteleikkel a beiratkozás három napján át egyengették a szülők és a kicsinyek útját az Úr Jézussal való találkozásra, hogy majd Őt kövessék, Neki éljenek ezután. (Már húszt beiratott gyermek mondhat köszönetet mindezért imádságban.)

A szülőkkel, pedagógusokkal és gyermekekkel való találkozásnak sok haszna vált ismertté a mögöttünk hagyott tanévben is. Az iskolai „nyílt napok” adta lehetőségek – sportnap, anyák napja, farsang, koncert, különböző vetélkedők, illetve kijelölt tanítási órák – jó alkalmakat kínálnak arra, hogy jelen legyünk református szellemiségünkkel, derűnkkel, szeretetünkkel.

A kedves olvasó hozzánk eljuttatott levelét (kérdését, véleményét), illetve szolgálatra történő jelentkezését ezúton is várjuk.

A hittanoktatók elérhetőségei:

- www.fasor.hu
- Magai Margit 30/999–6484
- Tarcsa Edit 30/789–7450
ektid63@gmail.com
- Dévai-Józsa Gábor 30/601–6467

Dévai-Józsa Gábor

Újraindul!

A 270. Hajnal Cserkészcsapat megújulásáról

„Én rendellek titeket, hogy ti elmenjeteek és gyümölcsöt teremjeteek, és a ti gyümölcsötök megmaradjon; hogy akármit kérteek az Atyától az én nevemben, megadja néktek.” (Jn 15,16)

A cserkészet önkéntes, vallásos, pártpolitikától független ifjúsági mozgalom, amely nyitott mindenki számára származástól, nemtől, társadalmi és vagyoni helyzettől, valamint vallási meggyőződéstől függetlenül. A cserkészet a világ legnagyobb gyermek- és ifjúsági mozgalma. A világ több mint 200 országában 38 millió cserkész dolgozik egy közös célért: segíteni a gyermekeket és fiatalokat, hogy aktív és elkötelezett felnőttekké váljanak. A Magyar Cserkészszövetség 300 csapatában körülbelül 10 ezer cserkész tevékenykedik, az ország minden megyéjében.

2014 éveleje óta a Fásorban is formálódik egy műhely, melynek tagjaival azért dolgozunk, hogy gyülekezetünkben is újrászervezzük a cserkészetet, s ezzel gyermekeinknek,

fiataljainknak lehetőséget adjunk, hogy önmaguk folyamatos nevelése által az Isten felé növekedjenek, hisz a cserkészet lényege, hogy segítse a fiatalokat, hogy a társadalom elkötelezett, felelős, egészséges polgáraivá váljanak. A cserkészetben ifjúságnevelést végzünk, életmodellt nyújtunk önkéntesek segítségével hét éves kortól mindenki számára. Mindehhez saját nem-formális nevelési módszerünket, a „cserkészmódszert” hívjuk segítségül, amely a következő elemekből áll: kisközösségi (örsi) rendszer, fogadalom és törvények, cselekedve tanulás, folyamatos és ösztönző, vonzó és hasznos programok főként a természetben, a magyar kultúra ápolása különös tekintettel népi hagyományainkra. Amikor Sík Sándor, a magyar cserkészet egyik legna-

Mi fán terem a cserkészet?

Vajon a cserkészek ufók vagy tényleg hasonlítunk?

Vajon minden református csapat neve Hajnal?

Kijutsz-e a pánikszobából vagy belőled is cserkészrelikvia lesz?

Tedd magad próbára!

Keress és megtalálsz:
szeptembertől minden pénteken
17 órától a régi cserkészotthonban,
a toronyban!

KIS KÖZÖSSÉG - NAGY ÉLMÉNY!

270. Hajnal Cserkészcsapat

kisshaj@gmail.com

gyobb nevelőegyenisége megfogalmazta a magyar cserkészlet célját, egy, a korában nagyon is helyénvaló jelszót adott ki: „*Krisztusibb ember, magyarabb magyar!*”

A cserkészlet pedagógiai alapjait több mint 100 éve fektette le az angol Robert Baden-Powell. A különböző korosztályokban különböző módon foglalkozunk a gyermekekkel, fiatalokkal: a 6–10 éves *kiscserkészek* még csak készülnek a cserkészkedésre, sokat játszanak és észrevétlenül tanulnak meg közösségben élni.

A 10–14 éves *cserkészek* fogadalommal kötelezik el magukat, amely önálló döntésüként, saját akaratukból helyezi őket erre a pályára. Mozgásterük még kicsi, jól behatárolt, vezetőjük határoz meg minden lépést és szabályt.

A 14–17 éves *kószák* a felnőttiségre vágyó, ám „veszélyeztetett” korban lévők csoportja. Nagyok, de nagyobbak akarnak lenni. Önállóan keresnek mindent, és sokkal nehezebben viselik a korlátok szabta folyosókat. Ezért vezetőjük nagyobb teret ad nekik: meghatározza azt az irányt, amerre menniük kell, és azt a sávot, amin belül szabadon „kószálhatnak”.

A 17–22 éves *vándorok* felismerik a helyes irányt, a „boldogulás ösvényét”. Ebbe az irányba mennek, de immáron teljesen önállóan, és saját tempójukban. Az útjukat maguk határozzák meg, csak a cél adott. A csapattól tanácsokat, ötleteket kapnak. Az eddig átadott értékek révén, tevékenységükkel egyre inkább szilárd értékrenddel rendelkező, felelősségteljes állampolgárrá válnak: megtanulnak a közösségért élni.

A 22 év fölötti *telepesek* vagy *fészekrakók* célja az élet kiépítése. Lakóhelyük közösségébe beépülve a családalapítás, a hivatás felé törekcsenek és az otthon elkészültén fáradoznak. Azok, akik túlvannak a házasságkö-

tésen és már családostok, *mesterekként*, majd 65 év fölött *bölcsekként* segíthetik az új nemzedéket tanácsaikkal, tapasztalataikkal. Ők életükkel adnak tanúbizonyosságot a cserkészetről (forrás: cserkesz.hu).

A 270. Hajnal cserkészcsapat 1923. október 13-án alakult meg a budapest-fasori református gyülekezet berkeiben. A csapaton belül három korosztály képviseltette magát 1948-ig. Ekkor belügyminiszteri rendeletre feloszlatták. A csapat zászlóit és más emlékeit Molnár István csapattag mentette ki az akkor már államosított Julianna iskolából. Az ő vezetése alatt indult újra 1990-ben, de sajnos csak pár évig működött (forrás: Millisits Máté szerk.: „...*a templomnál is nagyobb van itt.*”). Azt reméljük, most érkezett el az idő, hogy a csapat a gyülekezet összefogásában és közreműködésével újraéledhessen.

Eddig 9 tagból álló műhelyünkkel több mint 20 találkozót tartottunk az év eleje óta, látogatást tettünk különböző korosztályoknak szóló cserkészprogramokon, feltérképeztük, kiknek a segítségét és milyen formában vehetjük igénybe a cserkészmozgalomból az újraelakuláshoz. A budafoki református csapat felajánlotta mentori segítségét Németh Géza

személyében, illetve a Szilágyi Dezső téri református csapat is támogat bennünket: leendő cserkészekkel részt vehetünk rendezvényeiken, illetve használhatjuk a lehetőségre álló infrastruktúrát. Március 13-án presbitériumunk előtt is bemutatkozhattunk. Vendégünk volt Wintsche-Mikesch Viktor, csapatalapítási összekötő koordinátorokért, és Pótor József, vezetőképzésért felelős munkatársak. Április 16-án megtekintettük együtt azokat a relikviákat, melyek a még Molnár István vezette csapat idejéből maradtak fenn. Április 26-án a Julianna református iskolában tartott családi napon cserkészsátorban játékos gyakorlatokkal fogadtuk az érdeklődő gyermekeket. Reméljük, hogy a Julianna iskolában tartott gyermeknap nyomán, a 2014. július 4-én kezdődő hetvehelyi cserkészsátorban, továbbá az előttünk álló programokon egyre többen vesznek majd részt és

kapnak kedvet ahhoz, hogy gyermekeiket cserkészcsapatunkba irányítsák, illetve a 18. éven felüliek önként csatlakozzanak. 2014. július 20–25. között Zánkán kivételes élményben lehet része azoknak, akik jelentkeznek a *CserKészen az életre* táborba.

Érdemes figyelni híreinket a gyülekezet weblapján, a fador.hu-n is. Aki pedig többet szeretne megtudni a cserkészetéről, böngészhet a cserkesz.hu/ujsg és az xcserkesz.hu oldalakon is, továbbá a Duna TV *Hagyaték* c. sorozatának a *Légy résen – A magyar cserkészet* epizódja megtekinthető a youtube-on. Örömmel fogadjuk az érdeklődést, jelentkezést, és törekszünk megválaszolni minden felmerülő kérdést a kishaj@gmail.com e-mail címen.

Adja Isten, hogy Őneki teremhessünk gyümölcsöt újjászerveződő csapatunkban is.

Kiss Hajnalka

VÉGH TAMÁS
Ábrahámától Jézusig

Üdvtörténeti igehirdetés-sorozat

ÁBRAHÁMTÓL JÉZUSIG

Ezzel a címmel jelenik meg, reménységünk szerint, nyár végén Vég Tamás lelkipásztor üdvtörténeti igehirdetés-sorozata, amely több mint 60 igehirdetést tartalmaz. A könyv szeptember 14-i búcsú-istentiszteleten és szeretetvendégségen kapható lesz.

Vissza a kősziklára!

„Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, akiket elhatározása szerint elhívott.” (Róm 8,28)

A fenti Igét az elmúlt évben értettük meg és éltük át. Tavaly nyáron kaptunk egy telefonhívást, melyben férjemet, Attilát vitorlás kapitány-nak hívták Balatonfüredre. A jól tállalt csapdába önként és dalolva besétáltunk. Mikor leköltöztünk Balatonra, feladva budapesti életünket, beleértve gyülekezetünket is, olyan könnyedén ment minden. Megkaptuk azt az albérletet, amit kinéztünk, én is kaptam munkát férjem mellett a kikötőben. Aztán jöttek a csúsztatások, maszatolások, melyek hitéletünket és az Úr előtt kötött házasságunkat minden egyes nap támadták.

Amikor elengedtük az Úr kezét, minden zavarossá vált. Akkor elkezdtünk azon gondolkodni, miért nem zavar az minket, hogy vasárnap is dolgozunk, és miért nem zavar, hogy nem járunk gyülekezetbe. Az Úr viszont nem várt tovább, és szó szerint beteretelt minket a füredi református gyülekezetbe, ahol a lelkipásztor, Miklós Ferenc, minden egyes al-

kalommal a tiszta Igét hirdette erővel, semmit nem szépítve. Onnantól nem volt kérdés számunkra, hogy vasárnaponként hol a helyünk, és itt kezdődött meg a harcunk.

A munkaadónkkal megromlott a kapcsolatom, és innentől vált világossá számunkra, hogy a gonosz kísértett meg minket a balatoni munkalehetőséggel.

Akkor értettük meg igazán, amit az Úr mondott a fasori lelkészeink által, hogy aki a helyén van, csak az teheti a helyén való dolgokat: így novemberben viharverten hazajöttünk Budapestre, és az Úr megkezdte az életünkben a tisztogatást és rendrakást. Fájdalmas volt szembesülni eddigi langyos hitéletünkkel, de ezzel együtt kezdtünk a helyünkre (vissza)kerülni, a helyénvaló döntéseket meghozni, és felvállalni, amit teljes szabadításnak éltünk és élünk meg. A tékozló fiú és lány hazatért...

Boross Ivett

TÜRMEZEI ERZSÉBET: Mérlegen

Isten mérlegére tette
egész életem:
szolgálatom, szeretetem,
bizonyoságtételem...
és megremegtetett a félelem,
arcom fakóra vált...
mert az én Uram engem
„megmért, és könnyűnek talált”...

Aztán – egy vércsepp hullt a serpenyőbe,
és az egyensúly helyreállt.
Ítéletet vártam, halált,
s kegyelmet kaptam, életet!
Meváltóm, azt az értem hullott,
csodatévő, drága vércseppet
hogyan köszönjem meg neked?!

„AZ ÉN KÁTÉM IS!”

Hitvallási irataink hasznáról (11. rész)

E sorozat írására az a célkitűzés késztetett, hogy hitvallásos irataink egyik gyöngyszemének, a *Heidelbergi Kátének* történetéről és szerepéről adjon áttekintést, majd nyújtson segítséget a *Káté* folyamatos tanulmányozásához. Hitvallásunk 52 Úrnapjára történő tagolása jó keretet és lehetőséget kínál mindehhez. A részletesebb taglalás mellőzésével ugyan, de bibliai, irodalmi, valamint életből vett példák segítségével hozzájárulhat e cikksorozat a hitvallási szövegek értelmezéséhez.

Az első Úrnapja kérdéskörében az egyetlen vigasztalással ismerkedtünk közelebb-ről, majd a második, a harmadik, a negyedik Úrnapjára tekintve az ember nyomorúságával foglalkoztunk. Az ötödik Úrnapjával kezdődően áttértünk az ember megváltásáról szóló részre, a kilencedik Úrnapjától pedig az Atya Istenről szóló kérdésekre.

A 11–19. Úrnapja kérdés-feleletei az *Apostoli hitvallás* Fiú Istenről szóló magyarázatát adják, s azokat a kálvini gondolatokat veszik át, amelyeket a *Genfi Káté*ban fogalmazott meg a nagy reformátor.

Most olvassuk el a tizenegyedik Úrnapja kérdéseit és feleleteit.

Miért nevezzük Isten Fiát Jézusnak, azaz Üdvözítőnek?

Azért, mert bűneinkből Ő szabadít meg minket az üdvösségre, és mert semmilyen üdvösség másban nem keresendő, sem nem található.

Hisznek-e azok is az egyedül üdvözítő Jézusban, akik üdvösségüket a szenteknél, önmaguknál vagy másutt keresik?

Nem, sőt valójában megtagadják az egyetlenegy Üdvözítőt és Megváltót, Jézust, noha dicsékszenek övele. Mert vagy Jézus nem tökéletes Megváltó, vagy akik ezt a Megváltót igaz hittel elfogadják, azoknak mindent Őbenne kell megtalálniuk, ami üdvösségükre nézve szükséges.

Ki ez a Jézus? – teszi fel a kérdést korunk embere egy-egy Róla szóló könyv, film, műalkotás szemlélése során. (A Biblia tanúsága szerint maguk a tanítványok is hasonlóképpen cselekedtek, amikor a Mester megmagyarázhatatlan tetteire, gyógyításaira rácsodálkoztak.) Hitelesen kizárólag csak Isten Igéje adhat feleletet erre a kérdésre: Ő az, aki-ben „*az Ige testté lett, közöttünk lakott, és látuk az Ő dicsőségét*” (János 1,14). Betlehemben született, az Övéi közé jött, de az Övéi nem fogadták be Őt. Ámulhatunk is közben, hogy ez a születés világra szóló esemény lett, amely két részre osztotta a világtörténelmet: Krisztus előtti és Krisztus utáni időre. Különös az is, hogy az Úr Jézusnak két neve van: Jézus és Krisztus. A név, amit Isten adott, maga a lényeg: azt jelenti, hogy Neki adott hatalmat az ember megszabadítására, ezzel a hatalommal egyedül Ő képes kivenni az embert a Sátán kezéből és átvinni az Isten uralmába, új tartalmat adva életének. Ha valaki nem kap isteni életet, a gonosz újból visszatér Őbelé, de ha az ember új életet kap, akkor az élete végérvényesen megváltozik: Isten fiává lesz maga is. Ez Jézus életének az értelme. Aki benne hisz és életét hozzá kapcsolja, az maga is Jézus életének természetéből, isteni lényéből részesedik. Bizony, ez a hit csodája. A *Jézus* személynév, amely a bibliai kor meg-

szokott neve volt jelentése: ‘szabadító, megmentő, bajból kiségitő, üdvözítő’ hozzánk, emberekhez kapcsolja Őt – a Krisztus méltóságjelző jelentése: ‘Messiás, Felkent’ viszont Istenhez köti Őt. Ilyen kettős kötődésű nevet sem előtte, sem utána nem birtokolt senki. Jézus személyének lényege, életének tartalma és neve ily módon egybeesik: Ő bűneinkből megszabadít (megvált) és Ő üdvözít. Igaz, nincs üdvösség megváltás nélkül, de az Ő szenvedésének, halálának, feltámadásának és megdicsőülésének alapja éppen abban van, hogy Ő akar és tud üdvözíteni. Isten ajándéka Jézus, „*akit világosságul küldött a népeknek, hogy üdve a föld végéig terjedjen!*” (Ézsaiás 49,6). Mi lehet a mi válaszuk erre? Nem más, mint az ámulat és a hálaadás a Jézusban kapott ajándékért, azért az Úrért, akinek a szíve szakadt meg a kereszten, aki az Isten Fia, az Üdvözítő. Találhatunk-e üdvösséget másban, mint éppen Jézusban? A nagytanács előtt Péter apostol így vallotta meg: „*nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnek.*” (Apostolok cselekedetei 4,12). Pál apostol pedig így írt az üdvözítő Jézus Krisztusról: „*tetszett az Atyának, hogy*

Jézusban lakjék az egész teljesség, és hogy Ő általa békéltessen meg mindent Önmagával, békességet szerezve az Ő keresztyének vére által” (Kolossé 1,19–20).

Isten szava szól a Szentírásban az ember üdvösséges javára. Ez a szó Jézus Krisztusban jutott el az emberhez hitelesen. Az Úr Jézus megjelenése az Isten és ember kapcsolatának csúcspontja. Nem a történelem, nem a természet, s nem is a lelkiismeret juttatja el Istenhez, hanem egyedül Krisztus az út vissza az Atyához. Mellette mint Üdvözítő és Közbenjáró mellett nincs alvállalkozó és társmegváltó.

A középkori mellérendelő gondolkodást Krisztus igazi felismerése miatt váltotta le a reformáció. A mellérendelő gondolkodás a Szentírás mellé odateszi a hagyományt, a hit mellé az üdvözítő jócselekedeteket, és Jézus mellé az Őt túlnövő Máriát. Ez a mellérendelés lefokozza, csorbítja Krisztus főségét. Mindemellett a mai egyház a magát istenné tett, öntörvényű ember önmegvalósításának tévútjaira hívó eszmékkal viaskodik. Velük szemben valljuk, hogy Jézus az Egyetlen.

**Szerkesztette:
Dévai-Józsa Gábor**

Kedves Testvérek!

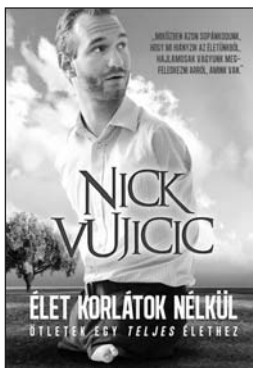
Örömmel jelentjük, hogy egy különleges lehetőségben volt részünk: az MTVA azzal kereste meg gyülekezetünket, hogy szeretnének egy 13 részből álló sorozatot leforgatni a fasori ifjúsági munkáról. A nyilatkozatok és az ifjúsági órák felvétele április elején történt, ezenkívül a május 4-ei istentiszteletre jött el a stáb a vasárnapi életünkről forgatni néhány percet.

A sorozat május 11-étől kezdődően minden vasárnap a 10 és 12 óra közötti sávban kerül vetítésre az M1 műsorán *Református ifjúsági műsor* címmel.

Nick Vujicic: *Élet korlátok nélkül*

A könyv az ausztrál származású keresztény motivációs szónok első kiadványa. Nick már egészen fiatalon, 17 éves korában elkezdett előadásokat tartani különböző rendezvényeken, és máig ezt teszi a világ minden táján Amerikától Afrikáig. Mindenhol ezrek hallgatják, és rengetegen merítenek erőt szavaiból, hiszen úgy hirdet boldog, örömteli, féltelmek nélküli életet, hogy végtagok nélkül született. Szülei nem számítottak fogyatékoságára, szörnyű meglepetésként érte őket a végtaghiány, melyet az úgynevezett tetraamelia-szindróma okozott. A kisfiú élete elsőre kilátástalannak tűnt, ám szülei, mélyen hívő emberek lévén, nem estek kétségbe. Hittek – és fiuknak is ezt tanították –, hogy Istennek terve volt azzal, hogy Nick így született. Könyvében hatalmas hálával, tisztelettel és csodálattal ír szüleiről, akik rengeteg gyermekori nehézségen átsegítették. Ahogy írja, legnagyobb fájdalma az volt, hogy soha nem fogja tudni ezt viszonzni nekik, mert képtelen lesz a saját lábára állni. Ez, illetve az állandó gúnyolódás juttatta el odáig, hogy tízévesen öngyilkosságot kísérelt meg.

Jézus Krisztus megváltó szeretetével személyesen tizenöt évesen találkozott, amikor azt is megértette, hogy ő nem véletlenül olyan, amilyen. Nick nem tagadja, hogy ő sem volt mindig ilyen boldog és szabad, amilyen most, de nem azt állítja, hogy saját erejéből jutott el idáig – életével, szavaival Isten kegyelmére szeretné felhívni az emberek figyelmét. Néhány keresztény testvértől kritikaként hallottam, hogy Nick nem beszél erről annyit, amennyit kéne. Ennek ellenére sokaknak fel-

tűnt, mennyit ír erről a szerző, és bár legtöbbször kellemetlenül szokta érinteni a téma, könyveiben mégis egészen más érzéssel olvassák. Amikor olvastam, először bennem is hiányérzet ébredt. Később azonban úgy éreztem, hogy Nick nem csak megtért keresztény emberekhez szeretne beszélni, hanem mindenkéhez, aki úgy érzi, elvesztette az irányítást az élete felett, és sze-

retné megmutatni nekik az utat, amelyen járva ő is békét és boldogságot nyert. Mondani valója óriási súlyt kap azáltal, hogy hallgatói legnagyobb része számára az ő helyzete rosszabb, mint bárki másé. Nick teljesen ellentétesen viselkedik azzal szemben, ahogy „kéne”, éppen ezért lehetetlen nem odafigyelni rá. Mindenkit kíváncsivá tesz, mi lehet az az erő, ami betölti – ő pedig ekkor Istenre mutat.

Mint említettem, Nick Vujicic ma előadásokkal járja körbe a világot. 2013-ban Magyarországra is ellátogatott, néhányan gyülekezetünkben is ott jártak az előadásán, melyet mindannyian nagy élményként éltek meg. Azok, akik nem lehettek ott, megtalálhatják több beszédét is az interneten, sokat magyarul felirattal ellátva.

Szeretettel ajánlom ezt a könyvet – előjegyezhető az iratterjesztésben – nem csak nehézségekkel küzdőknek, hanem mindenkinek. Emberileg vesztes helyzetből indulva is őszintén, ragyogó örömmel – és remek humorral! – ír Isten végtelen szeretetéről minden egyes gyermeke iránt, arról a szeretetről, melyet ő is átélt, és amely megmentette az ő látszólag teljesen elveszett életét is.

Nyikos Anna

Kedves Gyerekek!

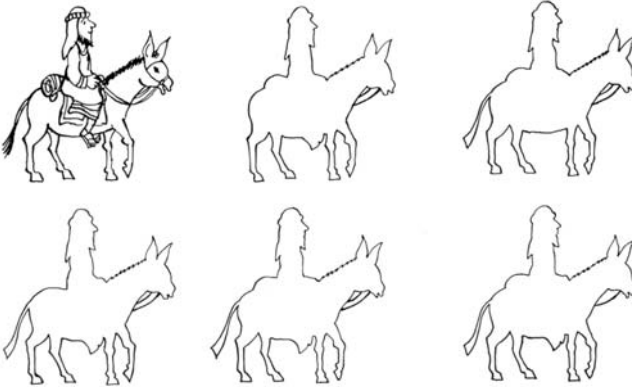
Mire kezetekbe veszitek a *Harangszó* mostani számát, lehet, hogy már vége is van a tanévnek. Biztos vagyok benne, hogy sok örömetök volt az év során, de abban is biztos vagyok, hogy már nagyon örültök a pihenésnek, az előttek álló utazásoknak, táboroknak.

Bizonyára tudjátok, hogy a Biblia idejében is utaztak az emberek, csak nem olyan gyorsan jutottak el a célba, mint ma – mivel nem voltak olyan gyors eszközeik. A következő néhány utazásos feladathoz szeretnék nektek jó szórakozást, a nyárra pedig jó pihenést, vidám heteket, utakat kívánni: **Zsó néni**

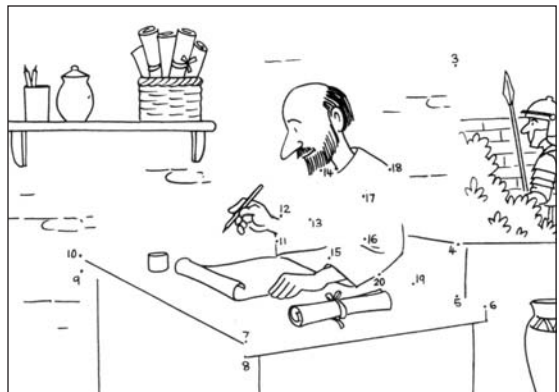
1. A Biblia könyveit többen írták. Az alábbi utasok is írtak egyet-egyet. Tudod, hogy kik ők?

2. Keresd meg, hogy melyik körvonalas rajz az első kép igazi árnyéka! Ha megtaláltad, ki is színezheted.

3. Isten egyik hű szolgája eljutott Rómába. Igaz, hogy börtönben volt, de prédikálhatott és írhatott leveleket. Kösd össze sorban a pontokat, és meglátod a teljes képet!

PÜNKÖSDI ÜNNEPI ISTENTISZTELETI REND

Június 8. Pünkösdvasárnap

reggel 8 óra úrvacsorás istentisztelet
de. 10 óra úrvacsorás istentisztelet
3 éves korig gyermekmegőrző szolgálat:
gyermek-istentisztelet 5 korcsoportban
du. 5 óra úrvacsorás istentisztelet

június 9. Pünkösdhétfő

de. 10 óra úrvacsorás istentisztelet

FASORI ZENÉS ESTÉK

Zenés áhítatok, hangversenyek

Augusztus 3. vasárnap 17 óra

A Dunamelléki Református Egyházkertület
kántorképző tanfolyamának záróhangversenye

Szeptember 7. vasárnap 17 óra

Szabó Ferenc zongoraestje

Október 5. vasárnap 17 óra

Kodama Mari (Tokyo)
orgonaestje

Október 18. vasárnap 18 óra

Kovalszki Mária, Mód Orsolya, Pálúr János
zongora-, gordonka-, orgonaestje

November 2. vasárnap 17 óra

Okazaki Misa (Osaka)
zongoraestje

December 7. advent 2. vasárnapja 17 óra

Pálúr János
Orgonazene adventben

KULTURÁLIS ÖRÖKSÉG NAPJAI A FASORBAN

Szeptember 20-án, szombaton 9–17 óráig

Szeptember 21-én, vasárnap 12–17 óráig
17 órakor Pálúr János orgonahangversenye

Nyitott ajtóval várjuk templomunkba
a látogatókat fiataljaink idegenvezetésével.

NYÁRI ALKALMAINK

Vasárnap de. 10 óra: istentisztelet
de. 10 óra: összevont
gyermek-istentiszteletek:
– óvodások (tornaterem)
– iskolások (Szabó Imre-terem)
– gyermekmegőrző szolgálat
3 éves korig

Szerda du. 6 óra: bibliai közösségi óra,
du. 6 óra összevont ifjúsági bibliaóra
minden korosztálynak

Csütörtök du. 3 óra: gyülekezeti bibliaóra
Énekkari próbák nyáron megbeszélés szerint
A felnőtt fiatalok bibliaköre nyáron szünetel

EGYÉB ALKALMAINK

- **Férfi-bibliaóra** nyári utolsó alkalma június 10.
du. 6 óraker
- **Pároskör** a nyári hónapokban nem tart alkal-
mat
- **Baba-mama kör** nyáron szünetel
- **Női imakör:** minden hó 2. és 4. péntekjén
du. 1/2 7–8 óráig
- **Női kör** nyári utolsó alkalma június 14.
- **Párápoló tanfolyamot** a nyár folyamán nem
tartunk

ÚRVACSORAI ISTENTISZTELETEK
Minden hó utolsó vasárnapján de. 10 óraker
és du. 5 óraker tartunk úrvacsorai istentiszte-
leteket. Mindkét időpontban ugyanaz az
igehirdetés hangzik el a templomban.

FASORI HARANGSZÓ

A Budapest-Fasori Református Egyházközség
negyedéves kiadványa.

1071 Budapest, Városligeti fasor 5. • www.fasor.hu

e-mail: hivatal@fasor.hu • Tel.: 342-7311

Felélős szerkesztő: Szabó Zsolt

Szerkesztők: Cseke Hajnalka, Dévai-Józsa Gábor,
Diószegi Rita, Somogyiné Ficsor Krisztina, Tézli Péter

Tördelés: Börcsökne Lásbas Hilda

Korrektúra: Diószegi Rita